

ئایا نازانیت کە ئیسلام ھەموو كردىوھ خراپەكانى پىش خۆي ھەلدىوھ شىنىتەوھ، وکۆچ كردن ھەموو كردىوھ خراپەكانى پىش خۆي ھەلدىوھ شىنىتەوھ، وحج كردن ھەموو كردىوھ خراپەكانى پىش خۆي ھەلدىوھ شىنىتەوھ؟

ئىين شەماسە المھرى دەلىت: ھاتىن بۇ لاي عەمرو كورى عاص -ېرەزاي خواي لىيىت- لە سەرەمەرگدا بۇو، زۆر گریا وررووى كردى دیوارەكە، وايىكەد لە كورەكەي كە بلىت: ئەي باوکە، ئایا پىغەمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- مژدهى فلان شتى بىن نەدایت؟ ئایا مژدهى فلان شتى بىن نەدایت؟ دەلىت: ئىنجا بىررووى تىكىرىدىن و ووتى: باشتىرىن شت كە ئاماھى بىكەيت: شاھىدى دانە بە (إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ) واتا: (ھىچ پەرسىتراپىك ھەق وراسىت نىيە جىڭ لە (الله) و محمدىش پەيامبەر و تىرداوى خودايە)، من لە سەر سى حاچ بۇوم: كاتىك ھەبۇو كەس وەكۇ من يرقى لەپىغەمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- نەبۇو، ھىچىش ئەوهندە پىخۇش نەبۇو كە دەستم بە سەر كوشتنىدا بىرۋىشتايە ئەگەر لە سەر ئەو حاچلىان بىردىمايە؛ ئەوا دەچۈومە دۆزەخەوھ. كاتىك خواي گەورە ئىسلامى خستە دلەمەوھ، ھاتىم بۇ خزمەتى پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- و ووتى: دەستت درېز بىكە با پەيمانت (بەيعەتت) بىدەمن، دەستى درېزكەد بەلام من دەستم گىرايەوھ، فەرمۇسى: «ئەوھ چىتە ئەي عەمرو؟»، ووتى: وىستم مەرح دابىتىم، فەرمۇسى: «چى مەرجىك دادەنیت؟»، ووتى: لە گۇناھەكانىم ببوردىت، فەرمۇسى: «ئایا نازانى ئىسلام ھەرچى لە پىش خۆيدا ھەبۇوھ ھەلېدەوھ شىنىتەوھ و كۆچىش ھەرچى لە پىش خۆيدا ھەبۇوھ ھەلېدەوھ شىنىتەوھ، وەجىش ھەرچى لە پىش خۆيدا ھەبۇوھ ھەلېدەوھ شىنىتەوھ؟»، پاش ئەمە كەس نەبۇو ھېتىدەپىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- لە لام خۆشەۋىست بىت، كەسىش ئەوهندە شىكۆدار نەبۇو لە بەرچاومدا، من نەمدەتowanى چاوم تىر بىكم لە سەيركەرنى لە بەر شىكۆدارى، خۇ ئەگەر پەرسىيارم لىن بىرايە كە وەسفى بىكم نەمدەتowanى، چونكە نەمدەتowanى تىر سەيرى بىكم، ئەگەر لە سەر ئەو حاچ بىردىمايە تکام وابۇو لە خەلکى بەھەشت بىم، ئىنجا شتانيكمان درايە دەست نازانىم حاچم چۆنە تىيىدا؟، جا ئەگەر لە سەر ئەم حاچ مەدم بَاشىن و شەپقىر و (مەشخەلى) ئاگەر ياوەرم نەبىت، ئەگەر شارەمتانەوھ خۆل بېرىن بە سەرمدا ئىنجا بە دەورى گۆرەكەمدا بۇوهستن بە ماوهى ئەوهندەپىغەمبەر و شەرىپەت و گۆشتەكەي دابەش بىكىت. با دلەم پىتان خۆش بىت و بىزانم چۆن وەلامى فرىشته كانى پەرورەردگارم دەدەمەوھ

[صەھىحە] [موسىلەم گىراویەتىيەوھ]

ئەم فەرمۇدەيە مۇزىدە دان وېرۇزبايى لېكىرىدى تىيدايە بە خىر، وپۇختە ئەم باسە مەزىنە ئەوهەيە، ھاوهەللىكى عەمروى كورى عاص -ېرەزاي خواي لىيىت- ھاتىن بۇ لاي لە كاتى سەرە مەرگىدا؛ بىررووى كرد لە دیوارەكە وزۆر گریا، وکورەكەي پىنى ووت: بۆچى دەگۈرىت لە كاتىكدا پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- مۇزىدەي بەھەشتى پېداۋىت؟ (عەمرو) ووتى: ئەي كورى من لە سەر سى حاچلىت بۇوم، پاشان باسيانى كرد: زۆر يرقى لە پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- بۇو، كەس وەكۇ ئەو يرقى لىنى نەبۇو، و خۆزگەي دەخواست كە بىتوانىيا بىكوشتايم، وئەمەيش ئەۋەپەرى كوفرە، ھەتا خواي گەورە ئىسلامى خستە دلىھەوھ وھات بۇ لاي پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم-، و ووتى: ئەي پىغەمبەرى خودا، دەستت درېز بىكە بۇ ئەوهى بەيعەتت پېبدەم لە سەر ئىسلام، و پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- جوانلىرىن بەرەشتى ھەبۇو و دەستى درېز كرد، بەلام عەمروى كورى عاص دەستى گەراندەوھ، نەك وەكۇ خۆبەگەورەزانىنلىك، بەلکو بۇ دلىيا كردىنەوەيەك لە سەر ئەو باسە دەلىت، پىنى فەرمۇسى: (ئەوھ چىتە؟)، عەمرو ووتى: ئەي پىغەمبەرى خودا، من مەرجم ھەيە بۇ مسۇلمان بۇوم (بايەند بۇونم بە ئىسلام)، فەرمۇسى: (مەرچەكەت چىيە؟)، ووتى: مەرچەكەم ئەوهەيە كە خواي گەورە لە ھەموو كوفر و تاوانەكانى پىتشۇوم خۆش بىت، وئەمەيش گەورەترين

غه‌می بمو -رهزای خواه لبیت، پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم -پیش فهربو: (ئایا نازانی ئیسلام هرچی له پیش خویدا ههبووه هه‌لیده وه شینیته وه وکوجیش هه‌رچی له پیش خویدا ههبووه هه‌لیده وه شینیته وه، وحه‌جیش هرچی له پیش خویدا ههبووه هه‌لیده وه شینیته وه؟) سئ شتی باسکرد. سه‌باره‌ت به ئیسلام: تاوانه‌کانی پیش‌وو هه‌لده وه شینیته وه (واتا خودا لیخوش ده‌بیت)، ئه‌میش به ده‌قی قورئانی پیروز، خواه گهوره ده‌فهربویت: {فُلَّاَلِلَّٰهِمَّ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعْفَرُ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَصَّتْ سُّنُّتُ الْأَوَّلِينَ} [الأنفال: 38]. واته: {ئهی محمد صلی الله علیه وسلم به کافران بلی: ئه‌گه‌ر ده‌ست هه‌لیگرن له کوفر ودژایه‌تی کردنی پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وموسلمان بن و به تاک وته‌نها خواه گهوره په‌رسن؛ ئه‌وا پیشتر ج تاوانیان کردووه له کوفر ودژایه‌تی ئه‌وا خواه گهوره له هه‌ر هه‌مووی خوش ده‌بیت، به‌لام ئه‌گه‌ر بگه‌ریته وه بو دژایه‌تی و کوفر وکوشتاری مسولمانان ئه‌وا بریازی خواه گهوره له نه‌ته‌وه کانی پیشتر تیپه‌ریوه تم‌ماشا بکهن بزانن چون خواه گهوره له ناوی بردوون ئیوه‌ش بهو شیوازه له ناو ده‌بات}. وکوچکردن (هیجره‌ت): ئه‌گه‌ر مروف کوچ بکات له ولاته‌که‌ی خوی ئه‌گه‌ر ولاتی کوفر بیت بو ولاتی ئیسلام؛ ئه‌وا خواه گهوره له تاوانه‌کانی پیش‌وو خوش ده‌بیت. وحه‌جکردن: هوکاری لیخوشبوونه له تاوانه‌کانی پیش‌وو، هه‌روه کو پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم -ده‌فهربویت: (من حج لله، فلم يفتق رجع كيوم ولدته أمه)، واته: (هه‌رکه‌سیک حج بکات، وهیچ وته وگوفتار وکرداریکی نابه‌جن ئه‌نجام نه‌دات وتاوان نه‌کات، ئه‌وا بن گوناه و تاوان ده‌گه‌ریته وه؛ وه‌کو ئه‌وه وايه ئه‌وه برؤزه له دایک بموه). عه‌مو -رهزای خواه لبیت -به‌یعه‌تی دا پیغه‌مبهری خوش‌ویست -صلی الله علیه وسلم -تا ئاستیک که خوش‌ویسترین که‌س بمو له لای، هه‌تا نه‌یده‌توانی چاوی تیر بکات له بینینی ئه‌میش وه‌کو به شکوداری وگه‌وره‌داناییک بو ئه‌م په‌یامبهره -صلی الله علیه وسلم -سبحان الله (پاک و بینگه‌ردي بو په‌روه‌رگاری مه‌زن) که دله‌کان هه‌لده‌گیتریته وه به هه‌ر شیوه‌یه که خوی بیه‌ویت! دوینت زور برقی لیخوش بمو، هه‌تا خویزگه‌ی ده‌خواست که بیکوژیت، به‌لام ئیستا ناتوانیت چاوی تیر بکات له بینینی، ونا‌توانیت ووسفی بکات، ئه‌میش وه‌کو هه‌بیهت وریزگرتنیک بو پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم -. عه‌مو -رهزای خواه لبیت -ده‌لیت: ئه‌گه‌ر له سمر حالتی يه‌کهم بمرا دایه؛ ئه‌وا له ئه‌هلى دوزه‌خ ده‌بمو، ده‌لیت: ئه‌گه‌ر له سمر حالتی دووه‌م بمرا دایه (واتا پاش مسولمان بموونی)؛ ئه‌وا هیوای ئه‌وه بمو که له ئه‌هلى به‌هه‌شت بیت. تیبینی بکهن وئاگاداری قسه‌کانی بن که ده‌لیت: به دل‌نیایه‌وه ئه‌گه‌ر له سمر حالتی يه‌کهم بمرا دایه ئه‌وا هیوای ئه‌وه بمو که له ئه‌هلى به‌هه‌شت بیت، نه‌یووت له ئه‌هلى به‌هه‌شته، چونکه شاهیدی دان بو چوونه به‌هه‌شت وته‌یه‌کی قورس وگرانه. پاش ئه‌وه بمو به ده‌سه‌لاتدار وئه‌میر -رهزای خواه لبیت -، وئه‌وهی بروویدا له چیروکی جه‌نگی مواعویه وجگه له ئه‌وه، وعه‌مروی کوری عاص -رهزای خواه لبیت -ناسراو بمو به‌وهی که یه‌کیک بمو له زیره‌کترین پیاوه‌کانی عه‌رہب، ده‌لیت: ئه‌وهی بروویدا له حالتی سیه‌مدا ده‌ترسم کاریگه‌ری هه‌بمو بیت له سمر کرده وه کانم. پاشان وھسیه‌تی کرد -رهزای خواه لبیت -که مرد نیاچه‌ی بو نه‌کهن (نیاچه: واته گریان وهاوار کردن بو مردوو)، وفه‌رمانی به‌وه کرد که پاش له گور دانانی بو ماوه‌یه که له سمر گوره‌که‌ی بمنینه وه، هه‌تا بزانیت حالی چون ده‌بیت له گه‌ل ئه‌وه فریشتانه‌ی دین بو لای، چونکه کاتیک که‌سیک بمیریت دوو فریشته دین بو لای ودایده‌نیشین له ناو قه‌بره‌که‌ی، وسی پرسیاری لیده‌کهن: په‌روه‌رگارت کیه؟ چی ئاینیکت هه‌یه؟ کی پیغه‌مبهره؟ فه‌رمانی کرد ماوه‌یه که له سمر گوره‌که‌ی بمنینه وه به قه‌د ماوه‌ی سمرپرینی وشتریک ودابه‌شکردنی گوشته‌که‌ی؛ ئه‌میش بو ئه‌وهی دلی پیبان خوش بیت، وئه‌میش به‌لگه‌یه له سمر گوره‌که‌ی بمنینه وه ده‌کات که له گوری ده‌نین، وله پیغه‌مبهره ده‌اده وه ستا، وده‌یفه‌رمو: (استغفروا لأخيكم، واسألوا له التثبيت؛ فإنَّهُ الآن يسأل)، واته: (دوای لیخوشبوون بکهن بو براکه‌تان دواوای جیگیر بموونی بو بکهن؛ چونکه ئه‌وه ئیستا پرسیاری لیده‌کریت)، بؤیه سونه‌ته کاتیک مردوو له گور دانرا بو ماوه‌یه که سمر گوره‌که‌ی بمنینه وه ویلیین: (اللهم ثبته، اللهم ثبته، اللهم اغفر له، اللهم اغفر له)، واته: (خودایه جیگری بکه، خودایه جیگری بکه، خودایه جیگری بکه، خودایه لیخوش به، خودایه لیخوش به)، چونکه پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم -ئه‌گه‌ر ده‌کرد وه سه‌رنه‌نجام کوره‌که‌ی عه‌مروی کوری عاص پیی ووت: پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم -موزده‌ی چوونه به‌هه‌شته به تو داوه، وئه‌میش بو موژده دان به خیر وپیرۆزبایی کردن.

النّجّات الخيريّة
ALNAJAT CHARITY

